

ຮາຈ ກີ່ ປເສັນທິໂກລໂລ ເອກສົມ ຂອນທິວເສ ອລັງກຕປປົງປົງຢືນຕົ້ມ ສພພເສຕໍ ເອກ ປຸ່ນທຶກິກໍ ນາມ ທັດຖື ອາຮຸຍ່າ
ມະນຸເຕນ ຮາຈານຸກາວນ ນຄຣ ປກຸຂີ່ນ ກຣຕີ ໬

ໄດ້ຍິນວ່າ ອ. ພຣະຮາຈ ພຣະນາມວ່າປເສັນທິໂກລ ເສດັ່ຈີ້ນແລ້ວ ສູ່ຊ້າງ ເຊືອກහິ່ນ ຂໍ້ວ່າ ບຸ່ນທຶກິກ ຕຳມີວ່າຍະທັ້ງປົງຂາວ
ຕົວອັນບຸຄລທັ້ງປະດັບແລ້ວທັ້ງຕົກແຕ່ງແລ້ວ ຍ່ອມທຽງກະທຳ ຜຶ່ງກະທຳກີ່ນ ຜຶ່ງພຣະນຄຣ ດ້ວຍອານຸກາພຂອງພຣະຮາຈ
ອັນໄພຢູ່ໃນວັນແກ່ມໜຮສພ ວັນທີໆ ໬

ອຸ່ສລາຮນາຍ ວັດຕຸມານາຍ, ເລາທຸ່າທຸນທາກີທີ ໂປີຍາໂນ ມາຫາໂນ ປລາຍນໂຕ ອີກ ປຣົວຕະຫວານີ ໂໂລເກີດເຍວ ໬

ຄວັນເມື່ອອາຈຸງຢາເປັນແຫຼ່ງມາຫານໃຫ້ລຸກຂຶ້ນແລ່ນໄປ ເປັນໄປອູ້, ອ. ມາຫານ ຜູ້(ອັນຈະບຸຮຸ່າ ທ.) ໂບຍອູ້ (ດ້ວຍວັດຖຸ ທ.)
ມີກົ້ອນດີນແລະທອນໄມ້ເປັນຕົ້ນ ທີ່ໄປອູ້ ແມ່ຍັງຄອ ໃຫ້ເປັນໄປປອບແລ້ວ ຍ່ອມແລດູນ໌ນທີ່ຍົວ ໬

ຮາຈໍ່ ກີ່ ລຸທິນຸ້ນທານສສເຕໍ ພລ ໬

ໄດ້ຍິນວ່າ (ອ. ພລ) ນັ້ນ ເປັນຜລ ແກ່ທານອັນພຣະຮາຈ ທ. ຖຽງກາຍດີແລ້ວ (ຍ່ອມເປັນ) ໬

ອຸນຫະຕະສສປີ ທຸກຄຸຕບຸລິສສສ ກຣີຍາ ສົດຕະກູມົກສສ ປາສາທສສ ອຸປຣິມຕາລ ຈິຕາ ເອກ ວາຕປານສສ ກວ້າ ວິວິຕຸວາ
ຮາຈານີ ໂໂລເກີດຕຸວາ ອປຄຈຸນີ ໬

ອ. ກຣຍາ ຂອງບຸຮຸ່າຜູ້ຄົງແລ້ວໜຶ່ງຍົກ ແມ່ກັນໄດ້ຄົນທີ່ນີ້ ຍືນອູ້ແລ້ວ ທີ່ພື້ນອັນມີໃນເບື້ອງບນ ແກ່ປຣາສທ ອັນປະກອບແລ້ວ
ດ້ວຍຂັ້ນເຈັດ ເປີດແລ້ວ ຜຶ່ງບານ ແກ່ໜ່ອງເປັນທີ່ດີ່ມີກິ່ງໜຶ່ງລມ ບານທີ່ນີ້ ແລດູແລ້ວ ຜຶ່ງພຣະຮາຈທີ່ຍົວ ໄປປຣາສແລ້ວ ໬

ຮຸ່ນໂມ ປຸ່ນຜົນນໂຕ ວາຫກນຸ່ຕໍ ປວິງໂລ ວິຍ ອຸປກງາລີ ໬

(ອ. ໜູ່ຢູ່ນັ້ນ) ປຣາກູ້ແລ້ວ ແກ່ພຣະຮາຈ ຮາກະ ອ. ພຣະຈັນທີ່ອັນເຕີມດວງແລ້ວ ອັນເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູ່ຮ່ວ່າງແກ່ເມັນ ໬

ໂສ ຕສສາ ປົກພທຮຈີຕໂຕ ທັດຖືກຸນຫຼໂຕ ປັດນາກາປປົງຕູໂຕ ວິຍ ທຸ່ຕວາ ຂີປຸປ່ ນຄຣ ປກຸຂີ່ນ ກຕວາ ອຸນເຕປຸ່ງ
ປວິລິຕຸວາ ເອກ ວິສສາລິກ ອມຈຸຈຳ ອາຫ “ອສຸກູ້ຈາເນ ເຕ ມຍາ ໂໂລກິຕປາສາໂທ ທິງໂລຈີຕີ ໬

(ອ. ພຣະຮາຈ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ມີພຣະທັກນີ້ອັນເຂົ້າໄປແລ້ວ (ຕ່ອໝູ່ນັ້ນ) ນັ້ນ ເປັນຮາກະວ່າ ທຽງຄົງແລ້ວໜຶ່ງອາການຄືອັນຕົກໄປ ຈາກຄອ
ແກ່ໜຶ່ງຍົກ ເປັນ ຖຽງກະທຳແລ້ວ ຜຶ່ງກະທຳກີ່ນ ຜຶ່ງພຣະນຄຣ ພລນ ເສດັ່ຈີ້ເຂົ້າໄປແລ້ວ ສູ່ກາຍໃນແກ່ບຸຮີ ຕວັສແລ້ວ ກະຈຳມາຕຍໍ
ຜົ່ມຄວາມຄຸ້ນເຄຍ ດັນທີ່ນີ້ ວ່າ “ອ. ປຣາສາທອັນເຮົາແລດູແລ້ວ ໃນທີ່ນັ້ນ ອັນເຊົວ ເທັນແລ້ວ (ຫົວໝູ້)” ດັ່ງນີ້ ໬

“ອາມ ເຫວາດີ ໬

(ອ. ກະຈຳມາຕຍໍ ກຣບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະອົງຄົ່ງສົມມຕິເທັພ ພຣະເຈົ້າຂ້າ (ອ. ປຣາສາທອັນພຣະອົງຄົ່ງທຽງແລດູແລ້ວ ໃນທີ່ນັ້ນ
ອັນຂ້າພຣະອົງຄົ່ງ ເທັນແລ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ໬

“ຕຕເກັກ ອີຕຸ້ ອາຖຸສາຕີ ໬

(ອ. ພຣະຮາຈ ທົວສ້າມແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຮົອ) ໃໄ້ເທັນແລ້ວ ຜຶ່ງໝູ້ນັ້ນ (ໃນປຣາສທ) ນັ້ນ (ຫົວໝູ້)” ດັ່ງນີ້ ໬

“ອທຸທລ໌ ເທວາຕີ ບ

(ອ. ຄຳມາຕົມ ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າເຕີ່ພຣະວົງຄົ້ຜູ້ສົມມຕິເທັພ (ອ. ຂ້າພຣະວົງຄົ້) ໄດ້ເຫັນແລ້ວ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ຄຈຸນ, ຕສຸສາ ສສສາມີກອສສາມີກປາວ ທ່ານາທີຕີ ບ

(ອ. ພຣະວົງ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ເຮືອ) ຈົງໄປ, (ອ. ເຮືອ) ຈົງວັນຊື່ຄວາມທີ່ (ແໜ່ງທຸນິງ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍສາມີ່ ຢີ້ມສາມີ່ ທ່ານມີໄດ້” ດັ່ງນີ້ ບ

ໂສ ດນທວາ ຕສຸສາ ສສສາມີກປາວ ປົນທວາ ອາຄນຸຕວາ ຮຸບໂມ “ສສສາມີກາຕີ ອາໂຮຈີ ບ

(ອ. ຄຳມາຕົມ) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ ຮູ່ແລ້ວ ຊື່ຄວາມທີ່ (ແໜ່ງທຸນິງ) ນັ້ນ ເປັນຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍສາມີ່ ມາແລ້ວ ກຣາບຖຸລແລ້ວ ແກ່ພຣະວົງ ວ່າ “(ອ. ທຸນິງ ນັ້ນ) ເປັນຜູ້ເປັນໄປກັບດ້ວຍສາມີ່ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ບ

ອຕ ຮຸບໂມ “ເຕັນທີ ຕສຸສາ ສາມີກ ປກໂກສາທີຕີ ຖຸຕາຕ, ໂສ ດນທວາ (**P101**) “ເອທີ ໂກ, ລາຊາ ຕຳ ປກໂກສຕີຕີ ອາຫ ບ

ດັ່ງນີ້ (ດຽວໜ້າມື່ອພຣະດຳຮັສ) ວ່າ “ຄ້າອຢ່າງນັ້ນ (ອ. ເຮືອ) ຈົງຮ້ອງເຮັກ ຊື່ສາມີ່ (ຂອງທຸນິງ) ນັ້ນ” ດັ່ງນີ້ ອັນພຣະວົງ ຕຣັສແລ້ວ, (ອ. ຄຳມາຕົມ) ນັ້ນ ໄປແລ້ວ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ແນ່່ທ່ານຜູ້ຈົງລົງ (ອ. ທ່ານ) ຈົງມາ, ອ. ພຣະວົງ ຍ່ອມທຽບຮ້ອງເຮັກ ຊື່ທ່ານ” ດັ່ງນີ້ ບ

ໂສ “ກວິຍໍ ເມ ນິສຸສາຍ ກາຍັນ ອຸປະນະນັນ ກວິຕພຸພນຸຕີ ຈິນເຕັຕວາ ຮຸບໂມ ອານ ປົງພາທີຕຸ ອສກໂກນໂຕ ດນທວາ ລາຊານ ວຸນທິຕວາ ອຸປະຈາລີ ບ

(ອ. ບຸຮຸຊ) ນັ້ນ ດີດແລ້ວ ວ່າ “ອັນກ້າຍ ເປັນກ້າຍເກີດຂຶ້ນແລ້ວ ເພວະອາຄີຍ ຊື່ກຣຽຍາ ຂອງເວົາ ພຶກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ໄນອ່າຈອຍ່າ ເພື່ອອັນ ທ່ານ ຊື່ອາຈຸນ ຂອງພຣະວົງ ໄປແລ້ວ ຖາຍບັງຄມແລ້ວ ຊື່ພຣະວົງ ໄດ້ຢືນອ່າຍ່າ ບ

ອຕ ນຳ ລາຊາ “ມ ອຸປະຈາລີທີ ອາຫ ບ

ດັ່ງນີ້ ອ. ພຣະວົງ ຕຣັສແລ້ວ (ກະບຸຮຸຊ) ນັ້ນ ວ່າ “(ອ. ເຈົ້າ) ຈົງບໍາຮຸງ ຊື່ເວົາ” ດັ່ງນີ້ ບ

“ອລໍ ເທວ, ອທໍ ອຕຸໂໂດ ກມມ ກຕວາ ຕຸມທາກ ສຸງກ ທ່າມ, ສາ ເຂວ ເມ ຊືວິກາ ໂຫວູຕີ ບ

(ອ. ບຸຮຸຊ ນັ້ນ ກຣາບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າເຕີ່ພຣະວົງຄົ້ຜູ້ສົມມຕິເທັພ ອ. ອຢ່າເລຍ, ອ. ຂ້າພຣະວົງຄົ້ ກຣະທຳແລ້ວ ຊື່ກາງງານ ຂອງຕන ຈະຄວາຍ ຊື່ສ່ວຍ ແກ່ພຣະວົງຄົ້, ອ. ກົດຍາອັນປະກອບແລ້ວ ດ້ວຍຄວາມເປັນອ່າຍ່າ ນັ້ນນັ້ນເທິງ ຈົມມີ ແກ່ຂ້າພຣະວົງຄົ້” ດັ່ງນີ້ ບ

“ຕວ ສຸງເກນ ມຍຸ້ມ ອຕໂໂດ ນຕຸຕີ, ອຊຸ່ໂຕ ປົງຈາຍ ມ ອຸປະຈາລີທີ ຕສສ ພລກຄຸຈ ອາວຸຫຼຸຈ ທາເປລີ ບ

(ອ. ພຣະວົງ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ຄວາມທ້ອງການ ດ້ວຍສ່ວຍ ຂອງເຈົ້າ ຍ່ອມໄໝ່ມີ ແກ່ເວົາ, (ອ. ເຈົ້າ) ຈົງບໍາຮຸງ ຊື່ເວົາ ຈຳເດີມ ແຕ່ວັນນີ້” ດັ່ງນີ້ (ທຽບຍັງຮາບບຸຮຸຊ) ໃຫ້ພຣະວົງທານແລ້ວ ຊື່ໂລ່ດ້ວຍ ຊື່ອາຫຼຸດ້ວຍ (ກະບຸຮຸຊ) ນັ້ນ ບ

ເຂົ້າ ກີຣສສ ອໂທລີ “ກົບຈີເທວສສ ໂທສ ອາໂຮປຕ່ວາ ພາເຕັຕວາ ກຽມ ດອນທິສສາມືຕີ ໃຫຍໍ້

“ได้ยินว่า (อ. ความดีริ) อย่างนี้ ว่า “(อ. เร瓦) ยกขึ้นแล้ว ชื่่อไทย บางอย่างนั้นเที่ยว (แก่บุรุษ) นั้น ฟ้าแล้ว จ้ายีดเอากัน ชื่นภารภยา” ดังนี้ ได้มีแล้ว (แก่พระราชา) นั้น ๆ

ອັນ ນຳ ໂສ ມຽນແກຍງົງໂຕ ອປປມ່ງຕູໂຕ ທຸກຕ້າວ ອູປ້າຈາລີ ພ

ครั้งนั้น (อ. บุญรอด) นั่น ผักลวกเลี้ยวต่อภัยคือความตาย เป็นฝีมีประมาทเลี้ยว เป็น บำรุงแล้ว (ซึ่งพระราชา) นั่น ๆ

ราช ຕສສ ວິວ່າ ອປສສນໂຕ, ກາມປຣິພໍາເທີ ວຖ້ານະຕ, “ເຄກມສຸ ໂກໍ ອາໂຮປ່ຕວາ ຮາຊານໍ ກຣືສໍາມືຕີ ຕັກໂກສາເປັດວາ ເຂມາຫ “ອມໂກ ອົຕ ປຸຈໂຍໜນມຕຸກເກ ນິກິ່າ ອສຸກງົງຈານໍ ນາມ ດນຸຕວາ ສໍາຍໍ ມມ ນໍາທານເລາຍ ກົມຖປປລານີ ເຈ ອຽນວ່າມຕິກົບຈ ອາຫຣ, ສເຈ ຕສມີ ຂແນ ນາຄຈຸເຄຍບູລັສີ, ອານໍ ເຕ ກຣືສໍາມືຕີ ໆ

อ. พระราชา ไม่ทรงเห็นอยู่ ซึ่งช่อง (ของบุรุษ) นั้น ครั้นเมื่อความเร้วร้อนเพรากาม เจริญอยู่, (ทรงคำว่าแล้ว) ว่า “อ. เรายกขึ้นแล้ว ซึ่งไทย อย่างหนึ่ง (แก่บุรุษ) นั้น จักรະทำ ซึ่งอาชญาแห่งพระราชา” ดังนี้ (ทรงยังราชบุรุษ) ให้เรียกมาแล้ว (ซึ่งบุรุษ) นั้น ตรัสแล้ว อย่างนี้ ว่า “แนะนำ่นผู้เจริญ (อ. เจ้า) ไปแล้ว ชื่อ สุทโธนน แห่งเมืองน้ำ ในที่สุดแห่งโยชน์ห้า (แต่ที่) นี้ จงนำมา ซึ่งดอกโภมุกและดอกอุบล ท. ด้วยนั่นเที่ยว ซึ่งดินเหลียนมีสีเพียงดังสีแห่งอรุณด้วย ในเวลาเป็นที่อาบแห่งเรา ในเวลาเย็น, ถ้าว่า (อ. เจ้า) ไม่พึงมา ในขณะ นั้นไชร์, (อ. เรายก) จักรະทำ ซึ่งอาชญา แก่เจ้า” ดังนี้ ๆ

ເສົາໂກ ກີຣ ຈຕຸ້හີປີ ທາເສທິ ກິລິກູຈຕໂຣ ໃ

ได้ยินว่า อ. เสวก เป็นผู้ลำบากแล้วกว่า กว่าท่าน ท. เมฆลี (ย้อมเป็น) ฯ

ຮັນກົງໄຕທໂຍ ທີ່ ທາສາ “ສື່ສົ່ມ ເມ ຈຸ່ງໜີ”, ປິຈຸ່ງ ເມ ຈຸ່ງໜີຕີ ວັດວາ ອຸຈຸດີຕຸ້ນ ລກນັດ ແລ້ວ

จริงอยู่ อ. ทาส ท. มีกาลอันนายชื่อแล้วด้วยทรัพย์เป็นต้น ย่อมได้ เพื่ออันกล่าว ว่า “อ. คิรุษะ ของข้าพเจ้า (อันໂຮຄ) ย่อมเลี้ยดແທງ อ. หลัง ของข้าพเจ้า (อันໂຮຄ) ย่อมเลี้ยดແທງ” ดังนี้ แล้วจึงพากอยู่ ๆ ฯ

ເສວກສູເສດໍ ນຕົກີ, ອານຕູຕາມກຸມໍ ກາຕູເມວ ວິໄງຫຼື; ຕລຸມາ ໂສ “ອວສຳ ມຍາ ດນັຕພຸໍ, ກຸມຸຖຸປະເລທີ ສທິ
ອຮັນວາຕື່ມຕົກີກາ ນາມ ນາຄກວ່ານ ອຸປະພຸ້ຊີ, ອໍທີ ກຸ່ທີ ລົງສົມາມີຕີ ຈິນເຕັນໂຕ ມຣະຍາກົງໂຕ ເຄີ່ມ ດນຕວາ “ກຸຖຸ
ນິງົງຈີຕີ ເມ ກັຕຸຕະນຸຕີ ວາກ ໃ

(อ. อันกлав່າ อย่างนั้น) นั่น ย่อมไม่มี แก่สัก, อ. อัน (อันสัก) กระทำ ซึ่งกรรม (อันพระราชา) ทรงลั่งบังคับแล้วนั่น เที่ยว ย่อมควร เพราะเหตุนั้น (อ. บุรุษ) นั่น คิดอยู่ ว่า “อันเรา พึงไป แน่แท้, ชื่อ อ. ดินเหนียวมีสีเพียงดังลีแห่งอรุณ กับ ด้วยดอก- โภมุทและดอกอุบล ท. ย่อมเกิดขึ้น ในภาพแห่งนาค, อ. เวลา จักได้ (ณ ที่) ไหน” ดังนี้ ผู้กล่าวแล้วต่อภัยคือ ความตาย ไปแล้ว ส్తเรือน กล่าวแล้ว ว่า “แนะนำงผ้าเจริญ อ. ภัต เพื่อเรา สำเร็จแล้ว (หรือ)” ดังนี้ ๆ

“ឧទនមពាក់សាមីតិ ។

(อ. ภารรยา กล่าวแล้ว) ว่า “ข้าแต่นาย (อ. ภัต เพื่อท่าน) (มืออยู่) บันทึกสุดแห่งเตา” ดังนี้ ฯ

ໂສ ຍາ ກາຕຸຕໍ ໂອຕຣຕີ, ຕາວ ສන්නාເຮຕຸ ອසກໂගນຸໂຕ ອຸຟຸງເກນ ກອຸຊີກໍ (**P102**) ອຮາເປັດຕຸວາ ຍົດລຸ່ມທຸເນັ ພູຍຄຸ້ມເໜັນ ສຫຼື້ ອລຸມເມວ ກາຕຸຕໍ ປຈຸຍິ່ ໂອປີເພື່ຕຸວາ ອາຫາຍ ໂຍໜິກໍ ມຄຸຄໍ ປກຸນໂຕ, ຕລສ ຄຈຸນຫຼສເສວ, ກາຕຸຕໍ ປກຸກໍ ອໂກລີ

(ອ. ບຸຮຸຊ່) ນັ້ນ, ອ. ກරຍາ ຍ່ອມປັລງລົງ ຜຶ່ງກັດ ເພີ່ງໄດ, “ມີອາຈອຍຸ ເພື່ອອັນທຽງໄວ່ພໍ້ອມ ເພີ່ງນັ້ນ (ຍັງກາຮ່າຍ) ໃຫ້ນໍາໄປແລ້ວ ຜຶ່ງນໍາຂ້າງ ດ້ວຍກະບວຍ ບົບລົງແລ້ວ ຜຶ່ງກັດ ອັນສດນິ້ນເທິຍວາ ກັບ ດ້ວຍກັບ ອັນ (ອັນຕານ) ໄດ້ແລ້ວອ່າງໄວ ໃນກະເໜ້າ ຖື້ນເຂົາແລ້ວ ແລ້ວໄປແລ້ວ ສິ້ນທັກ ອັນປະກອບແລ້ວດ້ວຍໂຍໜ໌, (ເນື່ອບຸຮຸຊ່) ນັ້ນ ໄປອູ້ນໍ້າເທິຍວາ, ອ. ກັດ ເປັນຂອງສຸກແລ້ວ ໄດ້ເປັນແລ້ວ ທ່ານ

ໂສ ອຸ່ນຈົນຈຸ່ງ ກາຕຸວາ ໂກໍາ ກາຕຸຕໍ ອປປັດຕຸວາ ກຸມບຸນໂຕ ເອກໍ ອທິທິກໍ ທີສວາ “ມຢາ ອປນີ່ຕໍ ໂກໍາ ອຸ່ນຈົນຈຸ່ງ ກາຕຸຕາມວາ ອຕົກີ, ດ້ວຍກະບວຍ ກຸມບຸນ ລາມຕີ”

(ອ. ບຸຮຸຊ່) ນັ້ນ ນໍາໄປປາຄແລ້ວ ຜຶ່ງກັດ ຮັ່ງທີ່ ກະທຳ ໃຫ້ເປັນຂອງໄມ່ເປັນເດັນເທິຍວາ ບຣິໂກຄອຍຸ່ ເທິນແລ້ວ (ຜຶ່ງບຸຮຸຊ່) ຜູ້ປັ້ງສູ່ທັກໄກລ ດັນທີ່ (ກລ່າວແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ກັດ ອັນໄມ່ເປັນເດັນ ຮັ່ງທີ່ ອັນອັນເຮັນໄປປາຄແລ້ວນໍ້າເທິຍວາ ມີອູ້່ ຂ້າແຕ່ໜ້າຍ (ອ. ທ່ານ) ຮັບແລ້ວ ຈົງບຣິໂກດ” ດັ່ງນີ້ ທ່ານ

ໂສ ຄຸນທິຕຸວາ ກຸມບຸນ ທ່ານ

(ອ. ບຸຮຸຊ່ຜູ້ປັ້ງສູ່ທັກໄກລ) ນັ້ນ ຮັບແລ້ວ ບຣິໂກດແລ້ວ ທ່ານ

ອົຕໂຣປີ ກຸມບຸນທິຕຸວາ ເອກໍ ກາຕຸຕມກຸນ່ຈີ ອຸທເກ ຂີປິຕຸວາ ມູ່ ວິກຸາເລເຕຸວາ ມහນຸຕັນ ສຖາເທນ “ອົມລຸມີ ນທີປີເທເສ ອົບົວຕຸຕາ ນາຄາ ສຸປະນາ ເທວຕາ ຈ ວຈນ ເມ ສຸນຫຼຸ; ຮາຊາ ມຍໍທໍ ອານໍ ກາຕຸຕຸກໂມ ‘ກຸມທຸປ່ປະເທິ ສຫຼື້ ອຽນວຕືມຕຸຕິກໍ ອາຫາຕີ ມ ອານາເປລີ, ອທິກົມນຸສສສ ຈ ເມ ກາຕຸຕໍ ທິນຸນໍ, ຕ ສຫສສານີສຳສັ່ນ, ອຸທເກ ມຈຸລານໍ ທິນຸນໍ, ຕ ສຫານີສຳສັ່ນ, ເອຕຸກໍ ບຸນຍຸພລ ຕຸມທາກໍ ປຕຸຕິ ກາຕຸວາ ເທິ; ມຍໍທໍ ກຸມທຸປ່ປະເທິ ສຫຼື້ ອຽນວຕືມຕຸຕິກໍ ອາຫາຕີ ຕິກຸ່າຕຸຕຸ ອຸ່ນສ່າວເລີ ທ່ານ

(ອ. ບຸຮຸຊ່) ແມ່ນອກນີ້ ບຣິໂກດແລ້ວ ໂປຣຍແລ້ວ ຜຶ່ງກັດ ຜຶ່ງກັດ ໃຫ້ນໍ້າ ບັນນແລ້ວ ຜຶ່ງປາກ (ຍັງບຸດຄລ) ໃຫ້ຝັ້ງຕາມແລ້ວ ສິ້ນສາມຄັ້ງ ວ່າ “ອ. ນາຄ ທ. (ດ້ວຍ) ອ. ດຽວກ ທ. (ດ້ວຍ) ອ. ເທວດາ ທ. ດ້ວຍ ຜູ້ອູ້ທັບແລ້ວ ໃນປະເທດແທ່ງແມ່ນໍ້າ ນີ້ ຈົງພັງ ຜຶ່ງກັດ ຂອງຂ້າພເຈົ້າ, ອ. ພຣະຈາ ເປັນຜູ້ໃຈວ່າ ຜຶ່ງກັດ ດັ່ງນີ້ ກໍ່ ອ. ກັດ ອັນຂ້າພເຈົ້າ ວ່າ ‘(ອ. ເຈົ້າ) ຈົງນຳມາ ຜຶ່ງດິນເໜີຍມີສີເພີ່ງດັ່ງລື່ອ່ານ ກັບ ດ້ວຍດອກໂກມຸທແລະດອກອຸບລ ທ.’ ດັ່ງນີ້, ກໍ່ ອ. ກັດ ອັນຂ້າພເຈົ້າ ໃຫ້ແລ້ວ ແກ່ມ່ນ່ຍຍຸຜູ້ປັ້ງສູ່ທັກໄກລ, (ອ. ກັດ) ນັ້ນ ເປັນຂອງມີອານີສັງລົ້ອຍທີ່ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຍ່ອມໃຫ້ ຜຶ່ງກັດ ແກ່ປ່າ ທ. ໃຫ້ນໍ້າ, (ອ. ກັດ) ນັ້ນ ເປັນຂອງມີອານີສັງລົ້ອຍທີ່ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຍ່ອມໃຫ້ ຜຶ່ງກັດ ແກ່ປ່າ ທ. ໃຫ້ນໍ້າ, (ອ. ກັດ) ນັ້ນ ເປັນຂອງມີອານີສັງລົ້ອຍທີ່ (ຍ່ອມເປັນ), (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຍ່ອມໃຫ້ ຜຶ່ງກັດ ແກ່ປ່າ ທ. ຈົງນຳມາ ຜຶ່ງດິນເໜີຍມີສີເພີ່ງດັ່ງລື່ອ່ານ ກັບ ດ້ວຍດອກໂກມຸທ ແລະດອກອຸບລ ທ. ແກ່ຂ້າພເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້ ດ້ວຍເລື່ອງ ອັນໄທ່ຢູ່ ທ່ານ

ຕະຫຼາດ ອົບວຸໂຄ ນາຄຣາຈາ ຕໍ່ ສທ່ານ ສູຕວາ ມ່ລວມກວເສັນ ຕສສ ສນຕິກ ດນຕວາ “ກີ ວເທີ້ຕີ ວາທ ໃນ ນາຄຜູ້ພຣະຣາຈາ ຜູ້ອູ່ຢູ່ທັບແລ້ວ (ໃນປະເທດ) ນັ້ນ ພັງແລ້ວ ຜື້ນເລີຍ ນັ້ນ ໄປແລ້ວ ສູລຳນັກ (ຂອງບຸຮູ່ຊ) ນັ້ນ ດ້ວຍເປັນແໜ່ງ ບຸຄຄລຜູ້ອູ່ເຂົ້າງໝາຍເປັນແໜ່ງຄົນແກ່ ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຍ່ອມກລ່າວ (ຜື້ນຳ) ອະໄວ” ດັ່ງນີ້ ໃນ

ໂສ ບຸນປີ ຕເດວ ວຕວາ, “ມຍຸທ ຕໍ່ ປຕຸຕີ ເທີ້ຕີ ວຸຕເຕ, “ເໜີ ສາມີຕີ ວາທ; ບຸນປີ “ເທີ້ຕີ ວຸຕເຕ, “ເໜີ ສາມີຕີ ວາທ ໃນ

(ອ. ບຸຮູ່ຊ) ນັ້ນ ກລ່າວແລ້ວ ແມ່ນອຍງນັ້ນແນ່ຍີວ ແມ່ນືກ, (ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈຶ່ງໃຫ້ ຜື້ນ່ວນບຸນ ນັ້ນ ແກ່ເຮົາ” ດັ່ງນີ້ (ອັນນາຄຜູ້ພຣະຣາຈາ) ກລ່າວແລ້ວ, ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ໜ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຍ່ອມໄຫ້” ດັ່ງນີ້, (ຄຣັນເມື່ອຄຳ) ວ່າ “(ອ. ທ່ານ) ຈຶ່ງໃຫ້ ດັ່ງນີ້ (ອັນນາຄຜູ້ພຣະຣາຈາ) ກລ່າວແລ້ວ ແມ່ນືກ, ກລ່າວແລ້ວ ວ່າ “ໜ້າແຕ່ນາຍ (ອ. ຂ້າພເຈົ້າ) ຍ່ອມໄຫ້” ດັ່ງນີ້ ໃນ

ເຂວ່າ ໂສ ເທົວ ຕໂຍ ວາເຮ ປຕຸຕີ ວາຫຣາເປັຕວາ ກຸມຖຸປະເລີທີ ສທີ່ ອຽນວຕິມຕິກ ອາກສີ ໃນ

(ອ. ນາຄຜູ້ພຣະຣາຈາ) ນັ້ນ (ຍັງບຸຮູ່ຊ ນັ້ນ) ໄທ້ນໍາມາແລ້ວ ຜື້ນ່ວນບຸນ ລື້ນວາຮະ ທ. ສອງ ສາມ ໄດ້ໃຫ້ແລ້ວ ຜື້ນິດນໍ່ຍົມມືສີເພີ່ງ ດັ່ງລື່ແໜ່ງອຽນ ກັບ ດ້ວຍດອກໂກມຸທແລະດອກອຸປລ ທ. ດ້ວຍປະກາດນີ້ ໃນ